

James Dean (Světlo ve tmě)

ČEPICÍ SKRÝVÁM PÁR VLASŮ, KTERÝ MÁM,
VĚCI ČERNÝ PŘES BREJLE NEVNÍMÁM.
VÍŠ, JÁ JSEM REBEL S PŘÍČINOU A DŮVODEM,
JEN UŽ NEVÍM, PROTI KOMU VLASTNĚ JDEM.

SVĚT NÁS LÁME A OHÝBÁ
JAKO KLOBOUKY V PÁŘE.
ZBYL NÁM BŮH, CO NÁS NEVNÍMÁ,
A MY V POTU TVÁŘE
JDEME VPŘED, CHCEME ZMĚNIT SVĚT,
JENŽE SVĚT PAK MĚNÍ NÁS.
„I AIM STRAIGHT AND I SHOOT TO WIN!“

DIVNEJ SVĚT, JÁ CHTĚL VZPLÁT JAK ZLATEJ BŮH,
NE VYHOŘET,
V ČASE ZTRACENÝ SLOVA NEVRÁTĚJ SE ZPĚT.
SPOUSTU LET TENHLE DIVNEJ SVĚT,
TAK PĚKNEJ NA POHLED,
SE NA MĚ LEPÍ JAKO MED,
TLAČÍ DO KOLEN A NECHCE, ABYCH SE ZAS ZVED.

SVĚT NÁS LÁME A OHÝBÁ
JAKO KLOBOUKY V PÁŘE.
ZBYL NÁM BŮH, CO NÁS NEVNÍMÁ,
A MY V POTU TVÁŘE
JDEME VPŘED, CHCEME ZMĚNIT SVĚT,
JENŽE SVĚT PAK MĚNÍ NÁS.
„I AIM STRAIGHT AND I SHOOT TO WIN!“
BEJT TAK JAK JAMES DEAN!

V roce 2004 se na české folkové scéně objevila kapela Krivohlavý a nikdo z těch, kdo ji slyšeli, moc nevěděl, co si o ní má myslet. Kromě kytary, houslí a mandolíny měla taky baskytaru, bicí a perkuse, divně se oblékala a své písničky hrála s nasazením, které připomínalo spíš rockový koncert než poklidné akustické rozjímání. Byla zkrátka jiná. Přesto – nebo možná právě proto – se umístila v několika okresních kolech Porty i Zahrady a zahrála si v klubech i na různých slavnostech a festivalech, než ji vítr hudebního dění zase odvál do zapomnění.

Když jsem Krivohlavý spolu s bráchou Petrem zakládal, měl jsem v hlavě jasnou představu, jak by moje kapela měla znít. Miloval jsem v té době akustické nahrávky svých oblíbených rockových skupin, hlavně MTV Unplugged koncert kapely Kiss byl pro mě velkou inspirací. Zbožňoval jsem alba Led Zeppelin, na kterých si pohrávali se zvuky různých tradičních nástrojů, jako je bendžo, mandolína nebo dulcimer, a nebáli se ani smyčců a nezvyklých harmonií inspirovaných Indií a východní hudbou obecně. Nebrasku Bruce Springsteena jsem poslouchal pořád dokola, stejně jako společný projekt Davida Coverdalea a Jimmyho Page. Občas jsem to prokládal různými irskými kapelami a tradicionály.

To všechno jsem chtěl smíchat dohromady a založit kapelu, která by bořila žánry a zažité konvence a přinesla na českou scénu něco, co tu ještě nebylo a už nikdy nebude! Hodně ambiciózní plány, že? Na svou obranu můžu říct jen to, že mi bylo dvacet čtyři. Ale měl jsem vizi, bráchovi se líbila a šli jsme za ní.

Střih. Píše se rok 2014. Uplynulo deset let a čerstvě založená kapela Jelen je zavřená ve studiu a nahrává své první album. Probíráme se všemi písničkami, které kdo máme v šuplíku, a hledáme to nejlepší, co se v našich archivech ukrývá. Blíží se desátá hodina a venku je tma jako v ranci, když si vzpomenu na Jamese Deana a zahraju ho klukům. Hned se jim líbí. Začneme si s melodií pohrávat a nakonec jamujeme asi do jedné ráno. Ale základ nahrávky je na světě. Pozměnili jsme úvodní riff, zahráli ho na podladěnou dvanáctistrunnou kytaru, abychom se ještě víc přiblížili zeppelinovskému zvuku, a do refrénů nazpívali trojhlasé vokály.